

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA DIN JURUL TĂU?

CONTACTS

UNDE ESTE COMOARA TA?

Găsește bogățiile adevărate

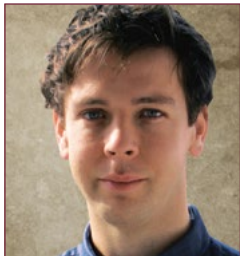
Anul meu fără haine

Și rezultatul surprinzător!

**Nu am pierdut
niciodată dăruind**

Iar dificultățile au devenit
oportunități

NOTA EDITORULUI CAPITAL ȘI DOBÂNDĂ

Lucrând la acest număr al revistei am dat peste o poveste inspirantă despre doi oameni importanți ai lui Dumnezeu. Mi-ar plăcea să ți-o relatez și ție.

Charles Spurgeon, un binecunoscut evanghelist, și George Müller, hoțul creștinat care a fondat și a condus cinci orfelinate, au trăit amândoi în Anglia secolului 19.

Odată, Spurgeon a condus o campanie de strângere de fonduri cu ținta de 300 de lire – ceea ce echivalează cu mult mai mult în ziua de azi – fonduri necesare urgent la orfelinatul pe care îl susținea. În seara când și-a atins țelul s-a dus la culcare un om mulțumit.

Însă înainte ca să adoarmă a auzit vocea șoptită a lui Dumnezeu: *Dăruiește cele 300 de lire lui George Müller pentru orfelinatul lui din Bristol.*

„Dar, Doamne,” protestă Spurgeon, „am nevoie de banii aceștia pentru orfanii mei din Londra”.

Dar auzi din nou: *Dăruiește cele 300 de lire lui George Müller!*

Spurgeon se luptă o vreme cu această idee, dar în cele din urmă căzu de acord și adormi.

În dimineața următoare se duse la casa lui George Müller și fu condus în birou, unde îl găsi pe acesta rugându-se.

„George, Dumnezeu mi-a spus să-ți dai aceste 300 de lire”, spuse el.

„Tocmai mă rugam *exact* pentru această sumă!” exclamă Müller.

Spurgeon se bucură pentru prietenul său, însă era totuși puțin descurajat în legătură cu situația lui. Dar când se întoarse în Londra găsi o scrisoare ce îl aștepta pe birou. Scrisoarea conținea o donație de 300 de guinee (o guinee echivala cu o liră și un șiling) pentru orfelinatul său. „Dumnezeu mi-a dat înapoi cele 300 de lire cu 300 de șilingi dobândă!” exclamă el.

Dumnezeu lucrează pe căi misterioase și nu alege să răsplătească întotdeauna dăruirea în acest mod, sau așa cum ne-ar plăcea sau cum credem noi că avem nevoie, însă cu siguranță că va binecuvânta cumva dăruirea noastră.

Acest număr al revistei conține articole și mărturii care ilustrează abordarea creștină a noțiunilor de bogăție și posesiune. Sper să fie încurajatoare și să îți întărească credința.

Samuel Keating
Editor executiv

Noi îți oferim o varietate largă de cărți, materiale audio și video pentru inspirația și hrana ta sufletească.

Pentru comenzi te rugăm să ne contactezi la una din adresele de mai jos.

Adresa:

Contact5

în atenția lui: Christian

C.P. 129, O.P. 72

cod 032468

București

Email:

info@activated-europe.com

Web:

www.activated-europe.com/ro

Editori

Samuel Keating

Tehnoredactare

Gentian Suçi

Traducere

Oana Toșu

© 2017 Activated.

Toate drepturile rezervate.

Toate versetele au fost citate din Biblia versiunea Dumitru Cornilescu, excepțiile fiind menționate explicit.

A-RO-MG-AM-197-X

CEL MAI MIC BĂNUȚ DIN LUME

DE ANNA PERLINI

Chiar înainte să plec în India, unde urma să îmi petrec câțiva ani în muncă voluntară, o prietenă mi-a dat un dar de rămas bun foarte original și, ceea ce am crezut eu să fie, foarte folositor. „Mă cam îngrijorează situația ta” mi-a spus ea. „Te duci într-o țară dificilă iar asta s-ar putea să-ți fie de folos”.

Pe cutiuță era inscripționat: „Cel mai mic bănuț de aur din lume”.

L-am împachetat și l-am luat cu mine în India, apoi în Nepal.

Prietenă mea a avut dreptate – nu mi-a fost întotdeauna ușor și am avut multe greutăți de diferite feluri, de la boli tropicale până la dificultăți financiare. Nu am dus niciodată lipsă de cele necesare traiului, dar de multe ori a trebuit să renunțăm la lucrurile

suplimentare.

Uneori ajungeam să vorbesc cu soțul despre vânzarea bănuțului, dar ne hotărâsem să fie doar pentru urgențe și să nu ne atingem de el decât dacă era absolut necesar. Și ori de câte ori apărea subiectul ajungeam la concluzia că nu era o situație chiar așa de disperată și îl puneam înapoi în valiză.

După opt ani ne-am întors în Europa și într-o zi am trecut pe lângă un magazin numismatic și m-am întrebat oare cât valora bănuțul meu. Câteva zile mai târziu l-am adus spre evaluare.

Am fost foarte dezamăgită când examinatorul cumsecade mi-a spus că bănuțul meu nu valora decât aurul din care era făcut – ceea ce nu era prea mult ținând cont că era „cel mai mic bănuț de aur din lume”.

Deci, în toți acei ani în care

credeam că aveam un fond de urgență în acel bănuț nu eram decât naivi? M-a copleșit un sentiment mixt de dezamăgire și de jenă și aproape să arunc bănuțul. Mi s-a părut că nu ar fi fost o mare pierdere.

Însă mai târziu mi-am dat seama că bănuțul era simbolul credinței noastre. L-am păstrat în tot acel timp; nu l-am pierdut. Dar, pentru că am umblat prin credință, Dumnezeu nu ne-a înșelat așteptările de a ne da cele necesare.

Încă avem bănuțul, iar acum este un memento foarte prețuit. Din punctul meu de vedere chiar a câștigat valoare.

ANNA PERLINI ESTE
COFONDATOARE A
ORGANIZAȚIEI UMANITARE PER
UN MONDO MIGLIORE,¹ ACTIVĂ
ÎN BALCANI DIN 1995.

1. <http://perunmondomigliore.org>

BOGAT SAU SĂRAC

Apostolul Pavel a vorbit despre bogăție în 1 Timotei 6:8-10: „Dacă avem cu ce să ne hrănim și cu ce să ne îmbrăcăm, ne va fi de ajuns. Cei ce vor să se îmbogățească, dimpotrivă, cad în ispită, în laț și în multe pofte nesăbuite și vătămătoare, care confundă pe oameni în prăpăd și pierzare. Căci iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor; și unii, care au umblat după ea, au rătăcit de la credință și s-au străpuns singuri cu o mulțime de chinuri”. Nu este nimic rău în a avea bani, însă iubirea de bani este rea. Abundența banilor sau lipsa lor este de mai puțină importanță în comparație cu starea noastră spirituală.

În cultura evreiască sărăcia și chiar dizabilitatea erau de obicei privite ca rezultat al vreunui păcat comis de acel om. În Ioan 9:1-3, apostolii L-au întrebat pe Iisus: „Învățătorule, cine a păcătuit: omul acesta sau părinții lui, de s-a născut orb?” Iisus a răspuns: „N-a păcătuit nici omul acesta nici părinții lui;

ci s-a născut așa ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu”.

În vreme ce firea umană atribuie sărăcia sau slăbiciunea vreunei fapte rele a persoanei în cauză, Dumnezeu poate și chiar folosește asemenea circumstanțe pentru a-și împlini planul Său perfect.

Povestea cu tânărul bogat din Marcu 10:17-22 arată cum pot bogățiile să fie un obstacol spiritual. Iisus îi spusese tânărului să își vândă posesiunile, să dea banii săracilor, iar apoi să Îl urmeze pe El. Omul se îndepărtă trist pentru că avea o avere mare. În cazul acestea averea a fost un lucru negativ deoarece l-a împiedicat pe bărbatul respectiv să Îl urmeze pe Hristos. El și-a iubit banii mai mult decât L-a iubit pe Iisus.

Deși mulți psalmi și proverbe vorbesc foarte pragmatic despre beneficiile bogăției și despre chinurile sărăciei, Biblia exprimă clar că atât sărăcia cât și bogăția pot fi voia lui Dumnezeu și o binecuvântare de la Dumnezeu. Iisus a trăit în condiții destul de sărăcicioase; Solomon a fost binecuvântat cu o

avere semnificativă. Regele David a avut un început modest și a sfârșit cu o mare avere. Apostolii L-au urmat pe Hristos prin persecuții până la martiriu; ei nu au fost priviți ca fiind bogați însă au folosit tot ce aveau pentru a-L propovădui pe Hristos.¹ „Bogatul și săracul se întâlnesc: Domnul i-a făcut și pe unul și pe altul”.²

Omul vede din perspectiva umană bogăția ca pe o binecuvântare și sărăcia ca pe un blestem. Planul lui Dumnezeu este mult mai amplu și folosește atât bogăția cât și sărăcia pentru a împlini voia Sa. Noi trebuie să evităm tentația de a vedea bogăția ca fiind singura formă de binecuvântare de la Dumnezeu și să fim mulțumiți în orice situație, știind că binecuvântările lui Dumnezeu nu sunt definite doar de posesiunile noastre materiale, din această lume, ci și prin împlinirea lor într-o împărăție care nu este din această lume.

ACEST ARTICOL ESTE PRELUAT
CU MULȚUMIRI DE LA
GOTQUESTIONS.ORG

1. Vezi Luca 18:28.

2. Proverbe 22:2

ÎN ROLUL LUI DUMNEZEU

DE SCOTT MCGREGOR

De multe ori îmi doresc să am o căruță de bani ca să-i pot ajuta pe alții. Personal cunosc mulți oameni care au nevoie de bani pentru diverse lucruri și mi-ar plăcea să am posibilitatea să-i ajut. Visez să pot veni cu mulți bani la prietenii mei, la familia mea și la alții și să-i privesc cum scapă de problemele financiare și sunt liberi să se bucure de viață fără stresul banilor. Însă până acum nu am avut astfel de posibilități.

Deși încă îmi place ideea de a fi un astfel de binefăcător, am ajuns să înțeleg încă un lucru: nu este treaba mea să mă dau drept Dumnezeu.

Asta nu înseamnă că nu putem fi parteneri cu Dumnezeu în munca Sa, să fim și noi ca El, buni, iubitori și generoși. Însă noi suntem, în cel mai fericit caz, doar parteneri juniori. Avem un vot, ca să spunem așa, însă decizia nu este a noastră. Dumnezeu are un plan, iar El știe

ce dorește să realizeze în și prin viața fiecărui individ cât și a familiilor lor.

Îmi recapitulam în minte cât de multe miracole a făcut Iisus cât timp a fost pe pământ și singurul miracol care a avut ceva de-a face cu banii a fost atunci când apostolii trebuiau să plătească o taxă. Atunci El l-a trimis pe Petru să prindă un pește și în gura lui a găsit un ban, suficient pentru plata taxei.¹ Dar, chiar și în cazul respectiv, bănuțul le-a acoperit doar nevoia curentă și nu s-a multiplicat precum pâinea și peștii. Am ajuns la concluzia că, deși eu sunt tentat să mă îngrijorez pentru bani, cred că Dumnezeu nu se îngrijorează deloc pentru ei.

Poți face multe lucruri cu bani, însă banii nu aduc fericirea. Studiile au arătat că respectul și aprecierea arătate celorlalți contribuie mai mult la aducerea fericirii decât statutul social sau bogăția. Odată ce îți sunt acoperite nevoile de bază ale traiului, vine și fericirea, iar mai mulți bani nu sporesc sentimentul de satisfacție. Iar dacă respectul și

aprecierea arătate celorlalți ne fac fericiți, atunci oare aprecierea și dragostea pe care Dumnezeu ne-o arată nouă nu ne fac cu adevărat fericiți?

De fapt, așa este. Psalmistul scria: „Feric de poporul a cărui Dumnezeu este Domnul!”² Aceasta nu este o simplă afirmație, ci *formula* pentru fericire. Când suntem în relații bune cu Dumnezeu, atunci suntem fericiți.

Înapoi la a „juca rolul lui Dumnezeu”. Încă mai am aceea dorință de a-i putea ajuta financiar pe oameni într-un mod substanțial, însă trebuie să îmi reamintesc că ajutorul financiar nu este întotdeauna cel mai bun lucru pentru oameni. Numai Dumnezeu știe, iar cel mai bine este ca eu să fac un pas în spate și să Îl las pe Dumnezeu să își facă rolul Său.

SCOTT MCGREGOR ESTE
SCRIITOR ȘI COMENTATOR
ȘI TRĂIEȘTE ÎN ATLANTIC
CANADA.

1. Vezi Matei 17:24-27.

2. Psalmul 144:15

DE ROSANE PEREIRA

UNDE ESTE COMOARA TA?

În copilărie îmi plăcea să vizitez casa micuță de la munte a bunicii mele, Sabina. Mătușa Iota locuia lângă ea, iar eu și sora mea ne petreceam zilele împreună cu verișorii noștri explorând, mergând la cascadă, înotând în râul ce trecea pe la marginea proprietății, sau urcând pe munții din Lanțul muntos Mantigueira. Era raiul pe pământ pentru o orășeancă ca mine.

Familia lor nu avea atât de multe lucruri materiale ca noi. Odată, verișoara mea, Anette, mi-a spus: „Poate că nu sunt bogată în lucruri, dar sunt bogată în inima mea și Buna mi-a spus că asta este cel mai important!” Era un concept nou pentru mine. Existau oare și alte bogății pe lângă cele materiale?

Îmi amintesc și că am fost foarte

impresionată, copil fiind, când mama m-a dus la cinema să văd filmul *Cele Zece Porunci*¹. Moise ar fi putut sta în situația sa confortabilă până la sfârșitul zilelor sale, dar nu a făcut-o, în schimb a renunțat la toate pentru a-și elibera poporul de opresiune. De-abia când am ajuns adult am înțeles cât l-a costat pe el să-L urmeze pe Dumnezeu.

Când am citit pentru prima oară Evangheliile, una din povestirile care m-a impresionat cel mai mult a fost cea cu negustorul care găsește o perla de mare preț și imediat vinde tot ce are ca să o poată cumpăra.² Iisus explică că această perla era Împărăția lui Dumnezeu, iar când am citit asta am simțit o dorință arzătoare de a avea și eu acea perla!

Iisus ne-a învățat și că: „Nu vă strângeți comori pe pământ, unde le mănâncă moliile și rugina și unde le sapă și le fură hoții; ci strângeți-vă comori în cer, unde nu le mănâncă moliile și rugina și unde hoții nu le

sapă, nici nu le fură. Pentru că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră”.³ Eu provin dintr-o metropolă de litoral, unde rata criminalității este mare, așa că am înțeles foarte bine acest concept.

Maturizându-mă am înțeles și mai bine că adevăratele bogății nu sunt lucrurile de pe acest pământ, ci bucuria, pacea, dragostea, bunăta-tea, credința și toate celelalte valori pe care Dumnezeu dorește să le dăruiască zilnic fiecăruia dintre noi. Noi avem partea mai ușoară, de a ne deschide sufletele ca să primim darurile Sale. Dacă comorile noastre sunt în ceruri, atunci vom trăi bucuria lui Dumnezeu atât acum cât și în viața de apoi.

ROSANE PEREIRA ESTE
PROFESOARĂ DE LIMBĂ
ENGLEZĂ ȘI SCRIITOARE ÎN
RIO DE JANEIRO, BRAZILIA, ȘI
MEMBRĂ ÎN ORGANIZAȚIA THE
FAMILY INTERNATIONAL.

1. Cecil B. DeMille. Paramount Pictures, 1965.

2. Vezi Matei 13:45-46.

3. Matei 6:19-21

O investiție cerească

DE ANITA CLARK

La vârsta mea oamenii încep să se gândească serios la viitorul lor. Pe lângă copii, carieră și cele necesare traiului, subiecte precum pensia și capitalul de investiții sunt în topul listei. Există multe posibilități diferite din care poți alege să investești financiar și nu este ușor să decizi, deoarece nimeni nu îți poate spune cu siguranță care este alegerea cea mai bună. Unele posibilități de investiție despre care m-am informat eu sunt asigurarea de viață, imobiliarele și fondul de investiții, deși există cu mult mai multe.

Nu demult m-am întâlnit cu o prietenă ce este misionară și a călătorit la viața ei prin Africa, Europa și America vorbindu-le oamenilor despre Iisus. Îi admir

efortul și dragostea ce o are pentru oamenii pe care îi întâlnește și din acest motiv am decis să îi susțin financiar munca misionară. Ultima oară când ne-am întâlnit mi-a mulțumit pentru sacrificiul meu ca să îi pot da acei bani. Asta m-a pus pe gânduri, deoarece eu nu o privesc ca pe un sacrificiu, ci ca pe o investiție în viitorul meu. Este capitalul meu cel mai productiv.

ASIGURAREA DE VIAȚĂ. Biblia promite că Dumnezeu va avea grijă de noi dacă suntem generoși.¹ Spune de asemenea că dacă dăruim altora, El ne va binecuvânta pe noi și munca noastră.² Susținând munca lui Dumnezeu este ca și cum aș plăti o asigurare de viață, iar în schimb El va avea grijă de mine și de cei dragi mie la bine și la greu. Dumnezeu este plasa mea de siguranță.

IMOBILIARE. Iisus a spus că El

ne va pregăti un loc.³ Când mi-am investit banii în munca Sa, am investit într-un loc dintr-un viitor minunat în orașul Său ceresc. Sunt convinsă că El este un arhitect uimitor.

FONDUL DE INVESTIȚII. Iisus a spus că noi vom avea comori în cer.⁴ Ajutându-mi prietena în munca ei misionară eu cumpăr capital și îl plasez în fondul meu de investiții ceresc. Cu cât mai mult timp și efort investește prietena mea în munca ei cerească, cu atât mai valoros este capitalul meu. Când voi sta în fața Creatorului meu la sfârșitul vieții mele, capitalul meu va fi calculat și îl voi putea ridica. Sunt sigură că va merita așteptarea.

ANITA CLARK TRĂIEȘTE ÎN GERMANIA ȘI A CITIT REVISTA ACTIVATED (DUPĂ CARE SE TRADUCE CONTACTS) DE LA PRIMUL NUMĂR.

1. Vezi 2 Corinteni 9:6.
2. Vezi Deuteronom 15:10.
3. Vezi Ioan 14:2.
4. Vezi Marcu 10:21.

ELIBEREAZĂ-TE DE CONCEPTELE OCCIDENTALE

DE RUTH McKEAGUE

Mă simt norocoasă pentru munca pe care o am și simt lucrul aceasta aproape în fiecare zi. Eu sunt profesoară într-o școală orășenească ce deservește familii din întreaga lume. Eu lucrez la bibliotecă și văd în mod curent mesele ocupate cu elevi ce muncesc împreună deși reprezintă patru continente diferite, patru limbi diferite și patru credințe diferite. ONU ar trebui să învețe ceva de la școala mea.

Vanesa este o elevă în an terminal care ar dori să aibă într-o zi propriul ei salon. Îmi amintesc că anul trecut, când am întâlnit-o prima oară, m-a impresionat că era stilată, plăcută și încrezătoare. Iată imaginea unui potențial fericit.

Ea este refugiată dintr-o țară din Africa aflată în război și a venit în orașul nostru cu familia ei numeroasă în martie 2014. Cei opt copii erau cu vârste între nouă și douăzeci de ani. De la sosirea lor tatăl Vanesei a tot lucrat pe ici și colo, dar fără să poată obține o slujbă stabilă. Mama ei a avut ani la rând probleme de sănătate și nu poate să lucreze afară din casă. Familia se susține cu ajutoarele sociale și din

ceea ce câștigă Vanesa.

Pe lângă școală, pe care o frecventează zilnic, Vanesa lucrează cu jumătate de normă la un salon. Ea își împarte salariul în trei părți astfel:

- Pentru a-și ajuta familia.
- Economii pentru școala post-liceală.
- Zeciuială pentru Dumnezeu.

Am fost surprinsă săptămâna trecută când am aflată că Vanessa dă 10% din venitul ei bisericii ei.

„Este absolut necesar” mi-a explicat ea, cu accentul ei african, liniștită și hotărâtă. „Când eram mică mama lucra și am văzut-o dând zeciuială. Și tata la fel. Și întotdeauna am avut îndeajuns”.

Dar acum? Am întrebat-o dacă s-a simțit vreodată tentată să nu mai zecuiască din cauza greutăților vieții. Părea că nu înțelege la ce mă refeream. „Sunteți mulți la

voi în casă”, am spus. Ea aprobă din cap, așteptând să îmi explice ideea. „Unora li s-ar părea greu”, am explicat eu. „Tatăl tău nu găsește de lucru... mama ta are probleme de sănătate... ați fost nevoiți să vă lăsați în urmă prietenii și familia, sunteți într-o țară nouă...” Apoi m-am oprit să o mai conving pe Vanesa de greutățile ei când mi-am dat seama că ea pur și simplu nu le percepea în felul acesta.

„Când eram acasă”, spuse ea, „lăsam uneori oameni fără adăpost să stea la noi o vreme. Noi încă mai trimitem bani la unele orfeline de

acasă. Aici, dacă avem ceva mâncare sau haine în plus, ieșim afară și le dăm oamenilor străzii”.

Nu puteam vizualiza imaginea de abundență și generozitate pe care Vanessa mi-o descria știind de posibilitățile ei limitate. „Dar nu simți niciodată că ai nevoie de ceva ce nu poți cumpăra?” am întrebat-o.

„Ba da”, spuse ea. „Atunci cer bani. Cer de la prieteni sau de la familie. Nu cer să împrumut. Este întotdeauna ca un cadou”. Uneori dai, alteori primești (dar niciodată nu ai datorii), Vanessa se simte confortabil în ambele ipostaze.

Este bucuroasă să dăruiască și nu este prea mândră ca să primească.

Am revenit la întrebarea cu zeciuiala. „Dar dacă uneori nu ai bani suficienți, nu simți uneori să păstrezi cei 10% pe care îi dai?”

„Nu”, spuse Vanessa calm. „Dumnezeu nu va lăsa să pierzi banii pe care îi dăruiești”. Și mi-a povestit despre o situație când a găsit 10\$ în buzunar. Și despre altă ocazie când nu își permitea să își cumpere o haină, ca apoi cineva, care cumpăraseră o haină de mărimea greșită, să i-o dăruiască ei.

„Ce crezi tu”, am întrebat eu cu oarecare frământare, fiindcă întrebam pentru mine însămi, „despre oamenii care au slujbe bune și trăiesc în case mari dar spun că nu își permit să dăruiască prea mult?”.

Răspunsul ei veni fără un ton critic, rămânând în continuare calmă și liniștită. „Ei nu știu secretul”.

Nu continuă să explice, așa că eu am întrebat „Care secret?”. Vedeam pe ceas că timpul nostru era cam pe sfârșite. Vanessa trebuia să plece la lucru la 3:45. Însă doream să aflu secretul.

„Când dăruiești ai mai multe binecuvântări”, spuse ea.

Era un principiu care nu corespundea legilor matematicii. Și totuși era valabil. Cred că această tânără are un viitor luminos în noua ei țară. Abilitățile pe care și le însușește la școală și la muncă o vor pregăti pentru aceasta, însă încrederea ei neclintită și fundația ei solidă o vor susține. Sunt recunoscătoare pentru Vanessa și pentru alți elevi care îmi provoacă concepțiile mele din lumea occidentală și îmi largesc înțelegerea. Ea vede lumea prin ochelarii recunoștinței, încrederii și speranței, iar greutățile pe care nici nu le observă par să dispară din calea ei pe măsură ce înaintează.

RUTH MCKEAGUE TRĂIEȘTE ÎN OTTAWA, CANADA, ȘI SCRIE PENTRU FRUCLASSITY,¹ UN SITE DEDICAT ÎMPĂRȚĂȘIRII DE IDEI ȘI DE EXPERIENȚE PERSONALE CARE SĂ AJUTE OAMENII SĂ IASĂ DIN DATORII.

DE MASATARO NARITA

NU AM PIERDUT NICIODATĂ DĂRUIND

La începutul carierei mele în afaceri credeam că banul este totul. Iar când soția mea se plângea că nu avem suficientă dragoste în căsnicie, îi răspundeam că dragostea nu ne pune mâncarea pe masă. Și deoarece credeam că lucrurile materiale sunt totul, în consecință, nu credeam în Dumnezeu sau că El suplinește nevoile omului.

Lucrul acesta s-a schimbat treptat după ce am început să cunosc Biblia. Am început să învăț despre planul economic al lui Dumnezeu, bazat pe dragoste și dăruire – cu mult diferit de materialismul egoist care mă condusese până atunci. Aceasta m-a ajutat să îmi restabilesc prioritățile.

Era în 1985, iar economia Japoniei înflorea. Eu și soția am început să susținem diferite proiecte de voluntariat și tocmai ce ne angajasem să contribuim regulat cu donații pentru misionari. Nu

am dat gândind că vom fi binecuvântați, cu toate acestea eu eram curios să aflu dacă promisiunea lui Iisus: „Dați și vi se va da”¹ poate fi aplicată literal.

La momentul respectiv plănuiam să construiesc un complex de apartamente și după doar o săptămână banca m-a prezentat unei firme de construcții, pe care în final am angajat-o. Însă în dorința de a începe lucrarea, proiectantul a făcut demersurile de a primi avizul de construcție înainte ca eu să aprob arhitectura clădirii – ceea ce nici nu am aprobat. Fiindcă nu am reușit să cădem de acord, am contactat un alt constructor și l-am concediat pe primul. În final am ajuns la consens în legătură cu noul plan iar complexul să fie un proiect comun între cele două firme de construcții. Cele trei luni întârziere nu păreau să fie o binecuvântare. Totuși...

La începutul proiectului pusese de-o parte bani pentru taxa de urbanism. Însă, în timp ce noi

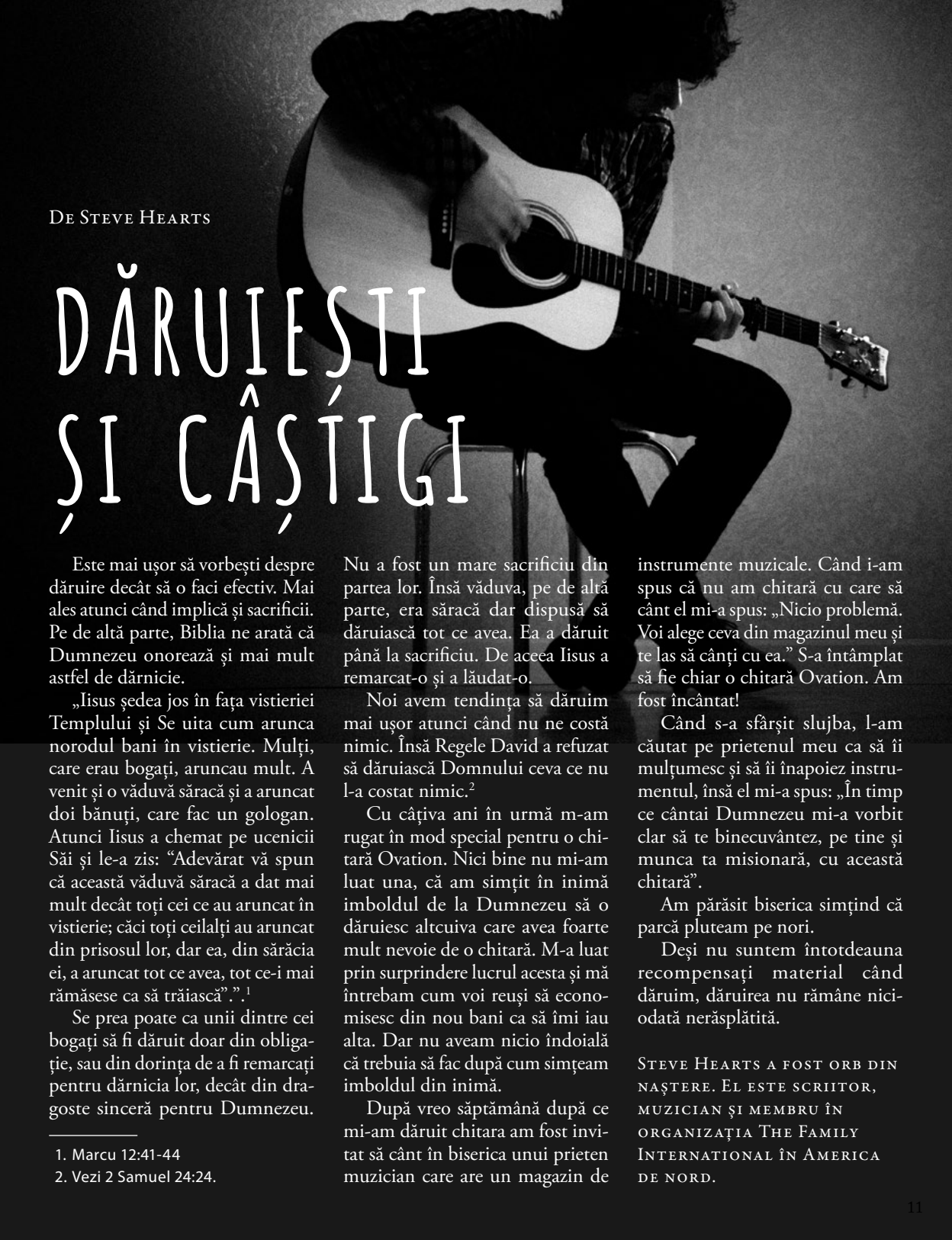
ne rezolvam problemele cu constructorii, regulamentul privind taxa s-a schimbat și după noua lege proiectul meu nu se încadra în plățirea unei taxe.

Deși eram bucurat că nu mă mai încadam în taxele orașenești, am aflat despre intenția guvernului de a ridica semnificativ taxele de construcție, începând din luna aprilie. Însă greșeala primului constructor de a face prematur demersurile pentru avizul de construcție mi-a fost norocul, căci am primit avizele înaintea scumpirii.

Prin aceste experiențe am învățat să recunosc prezența lui Dumnezeu în viața mea. Privind în urmă, la cum ne-a binecuvântat Dumnezeu în ambele situații, pot spune că trebuie să fie deoarece eu și soția am ajutat munca Sa pe cât am putut.

MASAHIRO NARITA (1925-2012) A FOST MEMBRU AL ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL ÎN JAPONIA.

1. Luca 6:38

DE STEVE HEARTS

DĂRUIESTI ȘI CÂȘTIGI

Este mai ușor să vorbești despre dăruire decât să o faci efectiv. Mai ales atunci când implică și sacrificii. Pe de altă parte, Biblia ne arată că Dumnezeu onorează și mai mult astfel de dărnici.

„Iisus ședea jos în fața vistieriei Templului și Se uita cum arunca norodul bani în vistierie. Mulți, care erau bogați, aruncau mult. A venit și o văduvă săracă și a aruncat doi bănuți, care fac un gologan. Atunci Iisus a chemat pe ucenicii Săi și le-a zis: „Adevărat vă spun că această văduvă săracă a dat mai mult decât toți cei ce au aruncat în vistierie; căci toți ceilalți au aruncat din prisosul lor, dar ea, din sărăcia ei, a aruncat tot ce avea, tot ce-i mai rămăsese ca să trăiască”¹.

Se prea poate ca unul dintre cei bogați să fi dăruit doar din obligație, sau din dorința de a fi remarcați pentru dărnicia lor, decât din dragoste sinceră pentru Dumnezeu.

Nu a fost un mare sacrificiu din partea lor. Însă văduva, pe de altă parte, era săracă dar dispusă să dăruiască tot ce avea. Ea a dăruit până la sacrificiu. De aceea Iisus a remarcat-o și a lăudat-o.

Noi avem tendința să dăruim mai ușor atunci când nu ne costă nimic. Însă Regele David a refuzat să dăruiască Domnului ceva ce nu l-a costat nimic.²

Cu câțiva ani în urmă m-am rugat în mod special pentru o chitară Ovation. Nici bine nu mi-am luat una, că am simțit în inimă imboldul de la Dumnezeu să o dăruiesc altcuiva care avea foarte mult nevoie de o chitară. M-a luat prin surprindere lucrul acesta și mă întrebam cum voi reuși să economisesc din nou bani ca să îmi iau alta. Dar nu aveam nicio îndoială că trebuia să fac după cum simțeam imboldul din inimă.

După vreo săptămână după ce mi-am dăruit chitara am fost invitat să cânt în biserica unui prieten muzician care are un magazin de

instrumente muzicale. Când i-am spus că nu am chitară cu care să cânt el mi-a spus: „Nicio problemă. Voi alege ceva din magazinul meu și te las să cânti cu ea.” S-a întâmplat să fie chiar o chitară Ovation. Am fost încântat!

Când s-a sfârșit slujba, l-am căutat pe prietenul meu ca să îi mulțumesc și să îi înapoiez instrumentul, însă el mi-a spus: „În timp ce cântai Dumnezeu mi-a vorbit clar să te binecuvânteț, pe tine și munca ta misionară, cu această chitară”.

Am părăsit biserica simțind că parcă pluteam pe nori.

Deși nu suntem întotdeauna recompensați material când dăruim, dăruirea nu rămâne niciodată nerăsplătită.

STEVE HEARTS A FOST ORB DIN NAȘTERE. EL ESTE SCRIITOR, MUZICIAN ȘI MEMBRU ÎN ORGANIZAȚIA THE FAMILY INTERNATIONAL ÎN AMERICA DE NORD.

1. Marcu 12:41-44

2. Vezi 2 Samuel 24:24.

DE JESSIE RICHARDS

Anul meu fără haine

Ei bine, nu vorbesc literal. Să vă explic.

La începutul anului trecut mi-am pus o rezoluție să nu mai cumpăr tot anul haine sau pantofi noi. Am avut mai multe motive pentru asta:

Nu aveam nevoie de alți pantofi sau de alte haine. Nu sunt genul de fată dependentă de cumpărături și după suficiente cumpărături second, online și multe prietene cu care să fac schimb, aveam deja destule lucruri!

Citiseam recent despre o mișcare, cu tot mai mulți adepți, în care oamenii decideau să trăiască cu doar 100 de lucruri.¹ Am făcut câteva calcule rapide și am decis

că asta nu era chiar pentru mine, dar am admirat conceptul. Plus că nu aveam niciun ban pus deoparte și doream să schimb asta.

În final s-a întâmplat să am mai multe haine și pantofi noi în anul acela decât în anii precedenți deși nu am cumpărat nimic. Au fost lucruri primite de la mama, sora și cumnata mea și de la alte prietene. Nu erau toate noi, deși erau printre ele și unele noi, dar erau noi pentru *mine*. Deci vestea bună este că am avut o schimbare în garderoba mea fără să cheltuiască vreun banuș.

Azi dimineață m-am trezit gândindu-mă la acea decizie și la acel an și la cât de bine a mers. Cred că mi-am reamintit de astea

pentru că în ultimele zile am fost puțin panicată din cauza situației mele financiare curente. Recent m-am mutat în altă localitate, ceea ce a însemnat multe schimbări în viața mea, și mă confrunt și cu unele provocări, să le spunem așa. Am multă experiență cu viața frugală, sunt disciplinată cu bugetul și cred că, cu puțină atenție, mă voi descurca bine.

Totuși, cred că „anul meu fără haine” mi-a venit în minte fiindcă Dumnezeu voia să-mi reamintească că „lucrurile se rezolvă” – cum îmi place mie să spun. În acel an, cheltuiind mai puțin timp și bani ca să îmi achiziționez lucruri nu a însemnat că mi-a lipsit ceva. Dacă în viitorul apropiat sau îndepărtat va exista vreo lună, sau chiar an, în care va trebui să mă descurc

1. Vezi <http://content.time.com/time/magazine/article/0,9171,1812048,00.html>.

Cred că Dumnezeu se ocupă bine de treburile Lui și nu are nevoie de sfatul meu. Cu Dumnezeu responsabil, cred că totul se va termina cu bine. Atunci pentru ce să mă îngrijorez? – *Henry Ford (1863-1947)*

Dacă ești prea atașat de ideea ta despre cum să ajungi pe partea cealaltă, atunci te blochezi. Eu încerc pur și simplu doar să am încredere că totul se va rezolva în cele din urmă. – *Jennifer Connelly (n. 1970)*

fără să cumpăr un anumit lucru, oare voi putea avea încredere în Dumnezeu să mi-l dea în alt fel? Cred că da.

De obicei simt că nu am prea multe să arăt ca manifestări ale implicării lui Dumnezeu în viața mea și al activităților Sale. Îl iubesc, petrec timp cu El și știu că El este totdeauna cu mine... însă din când în când mai întâlnesc pe cineva care îmi cere să-i spun „ceva uimitor sau un miracol pe care Dumnezeu l-a făcut pentru mine” iar mie nu îmi vine nimic repede în minte.

Obişnuiam să mă simt foarte prost din cauza asta, până când am acceptat faptul că viața mea este probabil una de genul în care Dumnezeu nu lucrează în modul „vizibil”. Este treaba Lui cum lucrează și nu este treaba mea să

mă aștept de la El să mă trateze în mod deosebit. Însă există și astfel de lucruri drăguțe mărunte prin care văd că Dumnezeu a avut o contribuție în rezolvarea lucrurilor. Nu-mi chiar vine să cred că Lui îi pasă tot atât de mult ca mie să am mai mulți pantofi, dar cel puțin Lui îi pasă să mă ajute să înțeleg că dacă am încredere în El, atunci voi avea întotdeauna ce am nevoie și uneori chiar ceea ce îmi doresc – chiar dacă nu le obțin așa cum mă aștept sau cum îmi planific cu meticulozitate.

Un alt lucru ce am ajuns să înțeleg din „anul meu fără haine” este că am multe lucruri, în multe feluri. Spre exemplu, am o slujbă atunci când mulți nu au. Nu am fost niciodată fără adăpost. Și contrar cu ceea ce probabil că ai gândit atunci când ai citit titlul

acestui articol, nu am fost nevoită niciodată să umblu fără haine! M-am descurcat destul de bine.

Din punct de vedere practic, acest experiment m-a ajutat să nu mai acumulez și alte lucruri, ceea ce a fost bine, fiindcă atunci când m-am mutat, la începutul acestui an, chiar a trebuit să mai renunț la unele din ele.

În concluzie, m-am simțit mai bogată ca niciodată.

JESSIE RICHARDS A CONTRIBUTIT LA PRODUCȚIA REVISTEI ACTIVATED DIN 2001 PÂNĂ ÎN 2012 ȘI A SCRIS MAI MULTE ARTICOLE CA PARTE DIN ECHIPA DE REDACȚIE A REVISTEI. EA A SCRIS ȘI EDITAT MATERIALE ȘI PENTRU ALTE PUBLICAȚII ȘI SITE-URI CREȘTINE.

DE DINA ELLENS

DESCHIDE ÎN CAZ DE URGENȚĂ

Recent am fost contactată de două prietene ca să-mi spună despre niște lucruri majore ce se întâmplă în viețile lor. Prima a fost Ina, care m-a sunat să-mi spună că fiicei ei i-a revenit leucemia, după trei ani în care se părea că a scăpat. Tocmai ce primise vestea sfâșietoare și era copleșită de emoție.

Mai târziu în acea săptămână am primit un email de la Susan, să-mi spună că soțul ei fusese concediat pe neașteptate. Era îngrijorată că poate vor fi nevoiți să renunțe la noua lor casă fiindcă depindeau de salariul lui ca să plătească ratele.

Le-am încurajat pe ambele, pe cât de bine am putut, și le-am asigurat că mă voi ruga pentru ele și pentru familiile lor. Gândindu-mă la situațiile lor, mi-am amintit de semnul „Deschide în caz de

urgență” afișat în locurile publice, de obicei pe o ușă de sticlă la o cutie cu extincător sau cu un topor mic de folosit în caz de urgență.

Și noi, creștinii, avem o cutie cu semnul „Deschide în caz de urgență”. Am descoperit că dacă petrec timp să mă refugiez în Iisus și în Cuvântul Lui atunci reușesc să fac față. Iisus spune: „Cuvintele pe care vi le-am spus Eu sunt duh și viață”.¹ Și prin citirea cuvintelor lui Dumnezeu și meditare ne putem îmbogăți sufletul și viața – indiferent cât de descurajantă ar părea situația noastră.

Când am sunat-o pe Susan să văd ce mai face mi-a răspuns: „Ei bine, soțul meu nu și-a găsit încă o altă slujbă, dar nu mă îngrijorez. Simt cu siguranță că Dumnezeu va avea grijă de noi. Iar vestea cea mai bună este că soțul meu a ieșit în față duminica trecută în biserică și a fost botezat”.

De fapt Dumnezeu nu i-a

lăsat financiar. Pe la sfârșitul lunii am vorbit din nou cu Susan și mi-a spus că soțul ei a acceptat o slujbă nouă într-o companie multinațională.

Apoi am primit un SMS de la Ina care mi-a spus că fiica ei își revine repede după chimioterapie. Amândouă au simțit prezența lui Dumnezeu cu ele tot timpul cât au fost în spital.

Fiecare dintre prietenele mele au descoperit că Dumnezeu a fost pentru ele „un ajutor la nevoie” într-un mod unic și special. Ele s-au bazat cu curaj pe credința lor în clipele de încercare, iar Dumnezeu le-a ajutat să răzbească cu bine!

DINA ELLENS A PREDAT ÎN ASIA DE SUD-EST TIMP DE 25 DE ANI. DEȘI ESTE PENSIONARĂ, EA A RĂMAS ACTIVĂ ÎN MUNCA VOLUNTARĂ ȘI ÎN PASIUNEA EI DE SCRITOARE.

1. Ioan 6:63

POVESTEA CELOR DOI FRĂȚI

AUTOR NECUNOSCUȚ

Conform legendei, era odată o mănăstire care avea un stareț foarte generos. Nu exista cerșetor care să fi fost vreodată refuzat, iar starețul dăruia tot ce putea celor nevoiași. Ciudat era că, cu cât dăruia mai mult, totuși mănăstirea părea să se îmbogățească.

Când muri bătrânul stareț, acesta fu înlocuit de altul cu o fire total opusă. Într-o zi sosi la mănăstire un bătrân spunând că a mai stat la mănăstire cu ani în urmă și ceru din nou găzduire.

„Mănăstirea noastră nu poate avea grijă de străini cum o făceam pe vremea când eram bogați”, spuse starețul. „În ziua de azi oamenii nu mai fac donații pentru munca noastră”.

„Ei bine”, spuse străinul, „poate din cauză că ai alungat doi frați din mănăstire”.

„Nu cred că am făcut asta

vreodată”, spuse starețul nedumerit. „Ba da”, primi răspunsul. „Erau frați gemeni. Pe unul îl chema 'Dă' și pe celălalt 'Vei primi'.¹ L-ai alungat pe 'Dă' iar fratele lui s-a hotărât să plece și el”.

Fără plată ați primit, fără plată să dați. – *Iisus, Matei 10:8*

Cred că atitudinea încrezătoare și atitudinea răbdătoare merg mână în mână. Când renunți să controlezi tu totul și înveți să ai încredere în Dumnezeu, prin asta se eliberează bucurie în viața ta. Și când ai încredere în Dumnezeu, ești capabil să fii mai răbdător. Răbdarea nu implică doar să aștepti ceva... ci și cum aștepti, ce atitudine ai în timp ce aștepti. – *Joyce Meyer (n. 1943)*

Sunt hotărâtă să fiu optimistă

și bucuroasă în orice situație m-aș afla. Fiindcă am descoperit că o mare parte din nefericirea noastră nu este determinată de circumstanțele în care ne aflăm, ci de starea noastră de spirit. – *Martha Washington (1731-1802)*

Cu cât dai mai mult, cu atât mai mult se întoarce la tine, fiindcă Dumnezeu este donatorul suprem din univers și nu te va lăsa să-L întreci. Încearcă. Vezi ce se va întâmpla. – *Randy Alcorn (n. 1954)*

În toți anii mei de slujire pentru Domnul meu am descoperit un adevăr care nu a dat greș niciodată și nu a fost compromis niciodată. Acest adevăr spune că este imposibil pentru un om să Îl întreață pe Dumnezeu în dăruire. Chiar dacă aș dăruir tot ce am pentru El, El va găsi o cale să îmi dea înapoi cu mult mai mult decât am dăruit eu. – *Charles Spurgeon (1834-1892)*

1. Vezi Luca 6:38.

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

PROMISIUNEA MEA RĂMÂNE

Le-am spus ucenicilor Mei că fiecare fir de păr din capul lor este numărat și că nu există vrăbiuță care să cadă la pământ fără ca Tatăl Meu să nu știe de ea. Le-am spus că nu trebuie să se îngrijoreze pentru nevoile lor materiale, că dacă au încredere în Mine și Mă urmează, Mă voi asigura că nevoile lor vor fi împlinite.¹

Lucrul acesta poate părea nerealist în lumea materialistă de azi, în care goana după bani pare mai importantă decât orice altceva. Timpurile s-au schimbat, însă promisiunile Mele nu s-au schimbat. Ele sunt la fel de sigure precum au fost și cu 2000 de ani în urmă. Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și ascultați de Cuvântul Meu pe cât de bine puteți, iar Tatăl Meu vă va da tot ce aveți nevoie.²

Când Mă iubești și încerci să urmezi exemplul Meu de iubire și de grijă pentru alții, Dumnezeu va avea grijă de tine. Asta nu înseamnă să te aștepți la o viață ușoară de lux. Chiar și momentele dificile fac parte din planul Tatălui ceresc de a-ți modela caracterul. Și tot așa cum un tată pământesc nu dă automat copiilor săi tot ce-și doresc, nici Tatăl Meu nu îți dă tot ce îți dorești. El îți dă ceea ce ai nevoie și ceea ce știe că este cel mai bine pentru tine – nu doar pentru trupul tău, dar mai important, pentru sufletul tău nemuritor.

1. Vezi Matei 6:31-32.

2. Vezi Matei 6:33.